

BEKENDE NEDERLANDERS

ze wonen soms gewoon in HOLENDRECHT

Gesprek met Raymond Hallelujah Joval

Over het plein kwam hij aangehold. Een beetje laat, want hij was even wezen kijken bij 'zijn' ruimte: het pand waar hij zo graag een boksschool voor Holendrecht zou realiseren. Dat pand staat al een tijd leeg en de onderhandelingen met Hoorne Vastgoed, de beheerder van het winkelcentrum, zijn in een gevorderd stadium. Ook ligt er al een mooi plan voor zijn sportcentrum H3O, dat door het stadsdeel nog goedgekeurd moet worden. H3O staat voor Health, Holendrecht, Hallelujah. Het zou het sporthart van Holendrecht worden, laagdrempelig en voor de bewoners een 1106-korting op de tarieven. Met overdag conditietraining of fitness voor ouderen, en weerbaarheidstrainingen. 's Middags en 's avonds boksen en kickboksen voor de jeugd, met de mogelijkheid kennis te maken met een officiële boksvereniging. En een programma voor vrouwen en meisjes.

Raymond Joval is een gedreven man, met een missie. Veel Holendrechtters zullen hem kennen als de man die voor Nederland bokste op de Olympische Spelen van 1992, en die tijdens zijn profcarrière verschillende keren wereldkampioen is geworden. Veel andere Holendrechtters kennen hem wellicht als de man met een groot hart voor de jeugd van Holendrecht. In de oude gymzaal op het Holendrechtplein heeft hij een tijdlang bokslessen gegeven. Nu het gebouw afgebroken is wil hij dolgraag een doorstart maken. Het pand langs het fietspad is daar ideaal voor, al moet het natuurlijk wel eerst verbouwd, aangepast en ingericht worden.

De Holendrechtter was benieuwd naar deze kleurrijke man, en we mochten hem wat vragen stellen.

Redactie: Wou u als kind al bokser worden?

RHJ: Nee, het was niet mijn eerste keus; eigenlijk wou ik de politiek in. In Suriname bij mijn oma waar ik opgroeide waren politici kind aan huis, er waren thuis partijvergaderingen en het was voor mij vanzelfsprekend dat ik ook de politiek in zou gaan. Maar boksen was ook wel dicht bij huis, mijn oom bokste en ik ging graag mee naar trainingen. Pas na mijn schooltijd in Nederland ben ik weer gaan boksen, in de boksschool Albert Cuyp. Dat was echt een broedplaats voor talent.

Redactie: Wat is er zo fijn, of zo waardevol aan boksen?

RHJ: Als jonge man was het een goeie uitlaatklep en een mooie vrijetijds bezigheid naast mijn studie; ik kon me daar ontwikkelen tot volwassene. Ik ben geen vechter van nature, maar ga het gevecht ook niet uit de weg. Ik ben niet bang en heb het van jongs af aan ook op straat altijd voor andere kinderen opgenomen. Binnen de bokssport is ook het groepsgevoel erg stimulerend.

Redactie: Waar zouden jongeren uit Holendrecht terecht kunnen als ze ook willen gaan boksen?

RHJ: Er is niets dichtbij in de buurt; de dichtstbijzijnde erkende boksvereniging is in Amsterdam Oost. Daarom wil ik zo graag mijn energie in H3O stoppen en een podium voor ze neerzetten.

Redactie: U hebt een amateur- en een prof-carrière gehad. U heeft aan de Olympische Spelen meegedaan en u was meermalen wereldkampioen. Wat is de mooiste herinnering uit uw carrière?

RHJ: Aan al deze piek momenten heb ik mooie herinneringen, maar als men een heel (olympisch) dorp voor jou bouwt is dat toch wel een groot moment.

Redactie: Bokst u nog steeds?

RHJ: Ja, maar wel anders, ik ben nu hoofdtrainer bij boksschool ABC in Amsterdam Sloten en Combinatiefunctionaris in dienst bij DMO, dienst maatschappelijke ontwikkeling.

Redactie: Hoe lang woont u al in Holendrecht, en bevalt het u hier?

RHJ: Ik woon 12 jaar in Holendrecht, waarvan ik 5 jaar ook een woon-werk adres had in New York. Het bevalt me hier. Ik ben snel op mijn werk, en er zijn maar liefst drie parken waar ik bijvoorbeeld kan hardlopen: het Bijlmerpark, het Gaasperpark en het gebied rond de Ouderkerkerplas.

Redactie: Wordt u vaak herkend op straat, en vindt u dat lastig of juist wel leuk?

RHJ: Ik wordt regelmatig herkend, het hoort bij je geschiedenis en ik heb geen probleem ermee.